

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-720-45(7)/17(AK)

Warszawa, 23 sierpnia 2017 r.

DECYZJA nr DNR-1/46/2017

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa zjeżdźalni rurowej prostej o długości 6 m, stanowiącej element trójpoziomowej konstrukcji zabawowej o powierzchni 136,00 m², wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Łukasza Kasprzyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Kasprzyk Łukasz Firma Usługowo Handlowa 'EXPRES' w Chorzowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkt ten, ze względu na brak osłony zabezpieczającej przed wspinaniem się na zewnętrzną powierzchnię konstrukcji zjeżdźalni oraz wymaganej powierzchni zderzenia i przestrzeni upadku, nie jest bezpieczny i:

- a) w przypadku egzemplarzy tego produktu, które nie zostały wprowadzone na rynek – zakazuje temu przedsiębiorcy wprowadzania ich na rynek i nakazuje podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego nakazu,
- b) w przypadku egzemplarzy tego produktu wprowadzonych na rynek – nakazuje temu przedsiębiorcy natychmiastowe wycofanie produktu z rynku;

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Łukasza Kasprzyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Kasprzyk Łukasz Firma Usługowo Handlowa 'EXPRES' w Chorzowie do przekazania dowodów wykonania pkt 1 decyzji w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

Pismem z 19 czerwca 2017 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi zjeżdżalni rurowej prostej o długości 6 m, stanowiącej element trójpoziomowej konstrukcji zabawowej o powierzchni 136,00 m² (dalej także jako: ”zjeżdżalnia”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Łukasza Kasprzyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Kasprzyk Łukasz Firma Usługowo Handlowa 'EXPRES' w Chorzowie. Kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową miała związek z otrzymaniem informacji o wypadku konsumenckim, do jakiego doszło w związku z użyciem kwestionowanego produktu.

Zjeżdżalnia rurowa prosta o długości 6 m stanowi element trójpoziomowej konstrukcji zabawowej o powierzchni 136,00 m², będącej stacjonarnym urządzeniem zabawowo – rozrywkowym przeznaczonym dla dzieci w wieku 3 – 11 lat i mierzących do 150 cm i zamontowana została w sali zabaw dla dzieci „Dżungla” przy ul. Świętojańskiej 57 w Gliwicach. Ww. zjeżdżalnia wykonana jest z tworzywa sztucznego w kolorze żółtym oraz niebieskim. Produkt posiada 6 m długości i składa się z kilku segmentów połączonych ze sobą za pomocą śrub. Zamontowana zjeżdżalnia nie posiadała oznakowania, natomiast w dokumentacji techniczno – ruchowej całej konstrukcji zabawowej zawarte były informacje dotyczące m. in.: danych producenta (F.U.H. EXPRES Łukasz Kasprzyk, 41-500 Chorzów, ul. Chropaczowska 11, www.sale-zabaw.pl, biuro@sale-zabaw.pl), przeznaczenia konstrukcji, danych technicznych konstrukcji i zamontowanych urządzeń, budowy konstrukcji z powołaniem się na zastosowanie norm PN-EN 1176:2009, montażu konstrukcji, instrukcji konserwacji, przepisów bezpieczeństwa, wykazu części zamiennych oraz dołączone były: projekt konstrukcji wraz z rzutami, atesty, certyfikaty i deklaracje dotyczące produktu i poszczególnych jego części.

W toku kontroli mającej miejsce w sali zabaw dla dzieci „Dżungla” przy ul. Świętojańskiej 57 w Gliwicach, prowadzonej przez przedsiębiorcę Sabinę Klamkę, prowadzącą działalność gospodarczą w Opolu, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa przedmiotową zjeżdżalnię w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w normach: PN-EN 1176-1:2009 „Wyposażenia placów zabaw i nawierzchnie. Ogólne wymagania bezpieczeństwa i metody badań”; PN-EN 1176-3:2009 „Wyposażenie placów zabaw i nawierzchnie -- Część 3: Dodatkowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań zjeżdżalni”; PN-EN 1176-10:2009 „Wyposażenie placów zabaw i nawierzchnie -- Część 10: Dodatkowe wymagania bezpieczeństwa i metody badań całkowicie obudowanych urządzeń do zabawy”.

W wyniku badań organoleptycznych produktu stwierdzono, że zjeżdżalnia rurowa prosta o długości 6 m, od strony części wyjściowej nie posiadała ochrony zabezpieczającej przed wspinaniem się na zewnętrzną powierzchnię konstrukcji rurowej. Tymczasem, zgodnie z pkt 4.3.3. normy PN-EN 1176-10:2009 ochrona przed wspinaczką na zewnętrzne części zjeżdżalni powinna być zapewniona do wysokości 2 m od poziomu gruntu i 2 m nad innymi potencjalnymi miejscami oparcia dla stóp lub wspornikami poprzez zastosowanie siatki z małymi otworami, płyty bez otworów lub płyty z otworami o średnicy mniejszej niż 8 mm. Ustalono również, że ustawienie ww. zjeżdżalni w konstrukcji sali zabaw nie zapewnia wymaganej postanowieniami pkt 4.8 normy PN-EN 1176-3:2009 powierzchni zderzenia w odległości 1000 mm od burt części wyjściowej (w ocenianej konstrukcji wynosiła ona ok. 410 mm w najszerszym miejscu od strony ściany i ok. 70 mm od strony siatki) oraz odpowiedniego zakresu przestrzeni upadku, który zgodnie z wymaganiami określonymi w pkt 4.3.5.2 normy PN-EN 1176-10:2009, przy wysokości swobodnego upadku większej niż 600 mm lecz nie większej niż 1500 mm może być zmniejszony wokół dostępnych części urządzenia do 1000 mm, jeżeli zapewnione jest zabezpieczenie w otoczeniu nawierzchni pionowych. Tymczasem w przypadku ocenianej zjeżdżalni powierzchnia zderzenia była ograniczona powierzchniami pionowymi (po jednej stronie była to ściana z elementami konstrukcji stalowej, a po drugiej siatka rozpięta na konstrukcji nośnej, która została zabezpieczona miękkim tworzywem) jednakże zakres przestrzeni swobodnego upadku wynosił w najszerszym miejscu 410 mm, a w najwęższym około 70 mm.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1/KJ.8361.152.2017 z 5 czerwca 2017 r. - k. 12-14 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz.1257) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”) w związku z art. 26 oraz art. 20 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, pismem z 4 lipca 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Łukasza Kasprzyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Kasprzyk Łukasz Firma Usługowo Handlowa ‘EXPRES’ w Chorzowie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa zjeżdżalni wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przekazanie dokumentów związanych z jego obrotem oraz informacji na temat ewentualnie posiadanych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. Ponadto Prezes UOKiK wskazał, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt powinna ona przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 4 lipca 2017 r. - k. 27-32 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania nie ustosunkowała się do powyższego pisma Prezesa UOKiK i nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Łukasz Kasprzyk, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Kasprzyk Łukasz Firma Usługowo Handlowa 'EXPRES' w Chorzowie wprowadził zjeżdżalnię będącą przedmiotem niniejszego postępowania na rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. W dokumentacji technicznej dołączonej do produktu przedsiębiorca wskazał siebie jako producenta („producent: F.U.H. EXPRES Łukasz Kasprzyk, 41-500 Chorzów, ul. Chropaczowska 11, www.sale-zabaw.pl, biuro@sale-zabaw.pl”). W związku z powyższym spełnione zostały przesłanki do uznania go za producenta zjeżdżalni na postawie art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: protokół kontroli znak: KJ.8361.152.2017 z 7 czerwca 2017 r. – k. 5-9 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; dokumentacja fotograficzna ukazująca informacje dotyczące produktu – 13-19 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie – szczegółowych przepisów Wspólnoty Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa określonego produktu, lub norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, iż normy PN-EN 1176-1:2009, PN-EN 1176-3:2009 oraz PN-EN 1176-10:2009 stanowią wyżej opisany rodzaj norm, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa zjeżdżalni z uwzględnieniem określonych w nich wymagań w zakresie bezpieczeństwa. Podkreślić przy tym należy, że zgodność produktu z ww. normami technicznymi deklaruje również strona postępowania, która powołuje się w dokumentacji techniczno – ruchowej dołączonej do produktu, że przy jego budowie zastosowano normy PN-EN 1176:2009.

W wyniku badań organoleptycznych ww. produktu inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że oceniana zjeżdżalnia nie posiadała osłony zabezpieczającej przed wspinaniem się na zewnętrzną powierzchnię konstrukcji zjeżdżalni oraz wymaganej powierzchni zderzenia i przestrzeni upadku.

Powyższe nieprawidłowości konstrukcyjne produktu mogą być przyczyną urazów i nieszczęśliwych wypadków – co zresztą miało miejsce w niniejszej sprawie – do których dojść może w trakcie użytkowania zjeżdżalni lub zabawy i stanowi w określonych warunkach zagrożenie dla zdrowia i życia dzieci korzystających z tej konstrukcji zabawowej.

W toku postępowania strona nie kwestionowała wyników badań organoleptycznych produktu, nie przedstawiła też żadnych dowodów, które świadczyłyby o tym, że kwestionowana zjeżdżalnia jest bezpieczna. W związku z tym, Prezes UOKiK uznał, że produkt ten nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W piśmie z 4 lipca 2017 r. Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, jakie dowody powinna przedstawić, by potwierdzić wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez zjeżdżalnię posiadane na stanie magazynowym oraz wprowadzone na rynek. Strona postępowania nie przedstawiła jednak żadnych dowodów w tym zakresie oraz nie wniosła o przedłużenie terminu

na ich przedstawienie. Ponadto strona postępowania nie przekazała informacji na temat okresu i ilości produktów wprowadzonych na rynek, nie poinformowała również, czy otrzymywała skargi lub reklamacje od konsumentów na kwestionowany produkt. Strona postępowania nie przekazała również listy nabywców, którym sprzedała ten produkt oraz nie przekazała informacji na temat liczby produktów posiadanych na stanie magazynowym. Strona postępowania – pomimo posiadanej wiedzy, że zjeżdżalnie nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa – nie podjęła zatem współpracy z organem nadzoru. Prezes UOKiK był zatem zobligowany podjąć środki przewidziane w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Z uwagi na brak współpracy strony postępowania z organem nadzoru Prezes UOKiK uznał za zasadne podjęcie środków przewidzianych w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zarówno w stosunku do egzemplarzy produktów wprowadzonych na rynek, jak również tych, które ewentualnie mogą nadal znajdować się w posiadaniu strony postępowania. Ze względu na zagrożenia stwarzane przez zjeżdżalnię będącą przedmiotem postępowania, Prezes UOKiK uznał za niezbędne zakazanie wprowadzania przedmiotowych zjeżdżalni na rynek oraz nakazanie ich natychmiastowego wycofania z rynku. W związku z powyższym, w przypadku zjeżdżalni wprowadzonych na rynek niezbędne jest podjęcie działań mających na celu odebranie tych produktów od ich nabywców i przekazanie Prezesowi UOKiK dowodów tych działań w postaci faktur korygujących. Jeśli nabywcy nie posiadają zjeżdżalni, strona postępowania powinna przedstawić ich oświadczenia potwierdzające tę okoliczność. W celu umożliwienia Prezesowi UOKiK zweryfikowania działań podjętych wobec egzemplarzy zjeżdżalni wprowadzonych na rynek, strona postępowania powinna również przedstawić zestawienie ich odbiorców ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich. Zjeżdżalnie będące w posiadaniu strony postępowania, jak również odebrane od nabywców, powinny zostać zwrócone do dostawcy (jako dowód należy przedstawić fakturę korygującą) albo zniszczone (jako dowód należy przedstawić protokół likwidacji wraz ze zdjęciami zniszczonych zjeżdżalni, dokument przekazania do utylizacji albo fakturę potwierdzającą wykonanie takiej usługi przez zewnętrzny podmiot). Strona postępowania może również przedstawić inne dowody pod warunkiem, że zostaną one uznane za adekwatne i wystarczające przez organ nadzoru.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez produkt będący przedmiotem postępowania.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu niezwłocznie po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z art. 30 ust. 4 pkt 1 i ust. 4b pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK usuwa wpis w rejestrze w przypadku gdy osoba zainteresowana udowodni, że wycofano produkt z rynku, jednak nie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od przekazania przez nią dowodów w tym zakresie.

W przypadku uznania w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, iż produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może zastosować wobec producenta produktu środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć w drodze decyzji karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Kara ta może zostać nałożona odrębną decyzją.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Zgodnie z art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369), jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Wpis od skargi wynosi 200 złotych. Stronie wnoszącej skargę może być udzielone na jej wniosek prawo pomocy obejmujące zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
- 3) Na podstawie art. 127a § 1 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do wniesienia jego wniesienia wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, strona nie ma możliwości wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (art. 127a § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego).